

som giver Forhandlingen dens Karakter, er det Ændringsforslag, som er stillet. Det er efter min Erfaring aldrig set før, at man har stillet et Ændringsforslag i denne Form, hvor man uden videre henviser til en Betænkning, som er afgiven for to Samlinger siden, og at dernæst forskellige ærede Medlemmer ere staaede op og have sagt, at disse Ændringsforslag ingenting betyde. Det ærede Medlem, der i Dag er Ordfører for Ændringsforslaget, desavouerer sin Kollega fra i Fjor og siger, at jeg aldeles ikke har Lov til at regne disse Ord for hans. Men derom kan jeg kun sige, at det ærede Medlem (Tolderlund) i Fjor talte paa Højres Vegne, og det er mig da ganske umuligt at tro, at han ikke ogsaa talte paa det ærede Medlems Vegne, som i Dag havde Ordet som Ordfører for Forslagsstillerne. Det førstnævnte ærede Medlem (Tolderlund) har ganske vist søgt at sige mig imod med Hensyn til de Citater, jeg har anført, men efter min Mening bekræftede han gennem, hvad han sagde, kun det, som jeg udtalte, nemlig, at man i Fjor ansaa det for Tidsspilde at komme tilbage til denne Sag, da den af Regeringen blev forelagt uforandret, og Højre allerede havde taget sit Standpunkt til den, baade i Princippet og i Enkeltheder. Jeg har skrevet disse Ord op, — det er de Ord, det ærede Medlem har brugt.

Nu siger det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), at det er urimeligt at bebrejde Højre dets Eftergivenhed. Jeg ser ikke nogen Eftergivenhed fra Højre i dette. Jeg ser nok, at man kan komme til Fællesudvalg, men der er dog ikke blot Spørgsmaal om at komme til Fællesudvalg, men Spørgsmaalet er, hvordan man kommer der, og det forekommer mig, at man kommer der saaledes, at Højre i alle Henseender indtager den Stilling, som Højre tidligere har indtaget i denne Sag og oven i Købet har faaet de frikonservative her i Salen til foreløbig at gaa med, en Indrømmelse, som det ærede Medlem, der er Fører for de frikonservative (Frijs-Frijsenborg) ganske vist har svækket ved sin Udtalelse i Dag.

Jeg maa have Lov til endnu at sige, at efter de Udtalelser, der ere faldne fra det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Matzen) og fra den ærede Ordfører for Højre (Hage), saa viser det sig, at Højre i Virkeligheden endnu hævder det gamle Standpunkt om Tingenes Ligeberettigelse, og endvidere, at det hævder, at det Ministerium, vi fik i 1901, var et rent tilfældigt Ministerium, som fremkom, fordi Højre

ikke længere selv kunde lave noget Ministerium. Jeg vil ikke sige, det er en videre historisk Betragtning, thi det, der i Virkeligheden foregik, var, at Højre havde lavet alle de Ministerier, som det paa nogen Maade var muligt for det at lave, men at den Del af Højre, der stod under Ledelse af det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Frijs-Frijsenborg), indsaa, at dette ikke længere gik her i Landet og derfor sprang fra og endogsaa skaffede Højre i Mindretal her i Salen. Saadan gik det historisk til. Og at man efter alt, hvad der skete, vil nægte, at det var et Gennembrud, der fandt Sted i det politiske Liv, og at fra den Dag af holdt Parlamentarismen sit Indtog, saa at det ikke er muligt mere at danne et Ministerium, der ikke har Flertal for sig i Folketinget, begriber jeg ikke. Jeg begriber ikke, at man efter den Kamp, som er ført her i Landet i 30 Aar, som har kostet Landet saa meget, og som har medført, at det er bleven regeret under Statskup, og at der er bygget Fæstning for ubevilgede Penge osv., — jeg begriber ikke, at man, efterat den Regering er bleven fordømt ogsaa af dette Ting gennem det Mindretal, der skilte sig ud fra Højres Flertal, virkelig vil mane Fortiden op igen og sige: Vi kunne meget godt vende tilbage, vi kunne endnu meget godt faa en Landstingsregering, som søger at regere mod Folketinget med et Flertal i dette Ting. Nej, det tage de Herrer fejl i, og i Virkeligheden vide de det selv. I alt Fald — de, der ikke ere rent forbenede, vide godt, at det ikke er muligt her til Lands mere at lave en Landstingsregering imod Folketinget. Vidste De det ikke fra anden Side, saa vilde det ærede Medlem, der er Ordfører for Ændringsforslagsstillerne i Dage, vide det fra Højres eget Delegeretmøde og fra de Medlemmer, der sidde i Folketinget som Repræsentanter for Højre. Selv et æret Medlem af Folketinget, hvis Navn jeg ikke ved, om man har Lov til at nævne i Landstinget . . . (Stemmer: Nej!) . . . Naa ikke! . . . udtalte . . .

Formanden: Jeg vil bede det ærede Medlem ikke at komme for meget ind paa Folketingets Forhandlinger.

Brandes: Det omtalte ærede Medlem, jeg sigter til, staar for øvrigt i nært Slægskabsforhold — tror jeg — til den Minister, til den Konseilspræsident, som har regeret Landet her med Statskup og Grundlovsbrud i 19 Aar. Selv et saadant